

November 24-én, Krisztus Király ünnepének vigíliáján, a szokásos egyhetes lelkigyakorlat szombatján megtörtént várva várt beöltözésünk, amely nem mást rejt magában, mint a reverenda felöltését. Régóta vártuk ezt az eseményt! Még tavaly januárban készítettem egy visszaszámlálást, emlékszem amikor még több, mint 300 nap volt. De jó volt felkelni azzal a tudattal, hogy ma fogunk beöltözni, de jó volt ránézni a naptárra és látni a 0-ás számot, ami jelzi, hogy ma van a beöltözés.

A reverenda felöltésével számunkra a „reá várás” véget ért, de ezzel egyszerre új távlatok nyíltak ki előttünk és érezzük, hogy egyre közeledünk a papsághoz, pappá formálódunk. Hadd emlékezzek vissza a várakozás idejére! Amikor mi, másod évesek együtt vonultunk a felsőbb évesekkel, mindig örömmel, csodálattal és vágyakozással néztük, hogy ők már hordják a reverendát. Bennem olyan érzés is volt, hogy



kilógunk a sorból. Mi elütöttünk a többiek egységes fekete ruháitól, hol öltönyben, hol pedig hétköznapi viseletben. Magunk között csak úgy viccelődtünk, hogy olyanok vagyunk, mint a hittérítők. Palánki püspök úr a maffiavezér megnevezéssel tréfált. Számomra a reverenda egy életmódot jelképez, ez pedig a papi életmód. Erre emlékeztet mindig a szent ruha. A reverenda jel is, ami Krisztusra mutat, Őt jelzi számomra és úgy gondolom, hogy mások számára is. Még november közepén odajött hozzám egyik kispaptársam és kérte, hogy mondjak egy szót, ami a reverendával kapcsolatos. Nekem azonnal az „alázat” szó jutott eszembe. Ennek teljes elsajátítását várom a reverendától. Azt szeretném, vagy inkább nyomatékosabban: akarom, hogy a reverenda intsen az alázatra. Azt is fontosnak vélem, hogy pont Krisztus Király ünnepekor van a beöltözés és, hogy előtte való héten van az egyhetes lelkigyakorlat, amely méltó felkészülés Krisztus ünneplésére és kegyelmeinek, ajándékainak befogadására. Az, hogy Krisztus Király ünnepén Isten Országát és benne Krisztus trónját ünnepeljük, megerősít

abban, hogy hivatásunk ajándékaival: a reverenda felöltésével még jobban beletagozódunk Isten Országába. Krisztus, az uralkodó, különleges



állampolgári címeket oszt ezen a hétvégén, országa ünnepnapján. Ha hasonlítanom kellene, akkor olyan ez, mintha Magyarországon minden év augusztus 20-án a köztársasági elnök érdemkereszteket adományozna. Számomra ez az ünnep nagyon is méltó a kispapi mérföldkövekhez! Köszönöm, hogy engem és kispaptársaimat imádságaikkal kísérik! Kérem, hogy továbbra is támogassanak minket a Jóistennél közbenjárva! Köszönöm Istennek, hogy meghallgatta az értünk szóló imádságokat és kérem Őt, hogy hallgassa meg továbbra is az értünk szóló imádságokat!






Copyright © Versler Sándor


Copyright © Versler Sándor



További képek megtekintése